

D. Spisi Durekovega junčka V javnost dal Franjo Lincek

Kako bi se vozil v Ljubljano

Ljubljana je baje dolga vas, ki ji pravijo danes mesto. Stoji tam, kjer so posekali šture ter nasadili hiše. Eno tako hišo so raztegnili v zrak in ji pravijo nebotičnik. Ako bi hotel v Ljubljano, bi moral na vlak. Oče pravi, da se vleče v Ljubljano peš kakor konjsko črevo, ki nima konca.

V Ljubljani so kranjski Janezi, ki nosijo rdeče marele, kadar sije sonce. Če pa dežuje, gredo domov. Moj oče pravi, da so Janezi ljubljanske srajce. Pravi tudi, da gre tak Janez vedno stat za dimnik, kačar mu pere mati srajco. Kajti ima samo eno. Jaz pa imam dve srajci, samo ob nedeljah obleče eno oče.

Ako bi hotel v Ljubljano, bi moral imeti prej nekaj denarja. Moj oče pravi, da v Ljubljani še pljuniti ne smeš brez denarja. Osirnikov Matija, ki je mežnar pri šentlenartski podružnici, je lani tudi hotel v Ljubljano, in sicer ga je vleklo na velesejem. Ker pa Matija ni imel dovolj denarja za vlak, je prinesel gospodu postajenačelniku 20 jajc, da mu da vozni listek.

Gospod postajenačelnik je bil previden mož. Obsvetil je z žepno svetilko vsako jajce, železničarji imajo dobre oči, in kmalu je dobil Osirnikov Matij pet zaprtkov v glavo in na klobuk. Ljubljane pa ni videl in tudi Ljubljana njega ne. Zato so potem zaprli velesejem. Osirnikov Matija je bil jezen kakor zelen kuščar in se je zato oženil.

Tako kakor se je vozil Osirnikov Matija v Ljubljano, se jaz ne bi hotel. Jaz bi se postavil poleg postaje in bi čakal na vlak. Potem bi hitro vstopil in bi rekel tistemu generalu, ki pregleduje vozne listke:

»V Ljubljano grem na velesejem!«

Prej pa bi si že doma vrezal iz lepenke dva listka. Na enega bi napisal: V Ljubljano, na drugega pa Iz Ljubljane nazaj domov. Denar bi imel v žepu in sicer za hrenovke. Hrenovka je lepa klobasa iz mesa, ki ga mesarji potisnejo v črevo, zraven pa nadevajo nastrganega hrena. Moj oče je kupil nekoč na živinskem sejmu hrenovko, ki je bila znotraj zelena kakor sveža detelja.

»Trave že ne bom žrl!« je zavpil oče, »saj nisem krava!« Pa je vrgel hrenovko klobasarju nazaj v kotel. Ali gospod klobasar je bil dober mož.

»Le jejte, očka!« je dejal ter potegnul hrenovko nazaj iz vrele vode. »Ne bom je zaračunal, če umrjete! Včeraj sta se zastrupila samo dva, sedem pa je ostalo živih, le želodce so jim izpraznili! Vi ste krepak možakar, to vidim! Pet takih hrenovk vas ne bi spravilo v grob!«

»Tisto pa!« je povedal oče in pogoltnil hrenovko. Polovico je dal meni in oba sva ostala živa. Zato je moral oče takoj plačati. Škoda, da se nisva zastrupila! Potem bi jo bila dobila zastoj.

General, ki gleda in ščiplje vozne listke za Ljubljano, ima rokavice in lepe svetle klešče. Rokavice ima zato, da ne okuži potnikov. Kajti, če jih ne bi imel, bi dobili vsi potniki, ki gredo v Ljubljano ali grižo, koleru ali oslovski kašelj in bi lahko mrtvi prisopihali v Ljubljano. S kleščami pa dela luknje in če je kje kak žebelj, ki je potniku raztrgal hlače, ga tudi zabije.

V vlaku ne smeš tiščati glave skozi okno, da ne vržeš nasprotnega vlaka s tira ali pa da ne nagneš vagona preveč na eno stran.

Moj oče pravi, da so Ljubljančani imenitni ljudje in da spravijo vso Ljubljano v slavoloke in zastave, ako pride k njim kaka visoka živina. Jaz bi jim takoj rekel, da sem slon ali kit. To bi me gledali! V hipu bi bila vsa Ljubljana v zastavah in smrekah!

Kako nastaja zemlja

Ni lažje naloge kakor je ta. Zemlja nastaja na več načinov. Kjer je že zemlja, tam ne nastaja več, ampak nova prihaja zraven. Kdor še ne ve, temu povem: zemlja nastaja tako, da rijejo krti pod zemljo ter jo spravljajo navzgor, kjer naredo velike krtine.

Pod največjo krtino ima krt svoje mlade. Mladi krti še ne rijejo, ker bi preveč kihali. Zato jih stari krt našene spat, kadar rije ter vlačí zemljo na vrh. Ko je krt naredil že dovolj krtin, vzame moj oče grablje in poravna vse krtine. Tako nastaja zemlja na našem travniku.

Pri sosedu Gašparju pa je nastala zemlja na drug način. Sosed Gašper je vozil namreč zemljo na svoj vrt iz občinske gmajne. Na gmajni se je kup zemlje vedno manjšal, na vrtu pa rasel. Gašparjev vrt je nastal torej iz občinske gmajne.

V šoli smo se učili, da je nastala zemlja tako, da so potoki pobasali na hribih prst ter jo zanesli v dolino. To ne bo držalo. Ravno v šoli sem